

ע"פ 2247/21 - עמאר מג'אהד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 2247/21

לפני: כבוד המשנה לנשיאה נ' הנדל
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופטת י' וילנר

המערער: עמאר מג'אהד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים
מיום 15.02.2021 בת"פ 41052-11-19 שניתן על ידי
כבוד השופט א' רובין

תאריך הישיבה: כ"ח בחשון התשפ"ב (03.11.2021)

בשם המערער: עו"ד יוסי זילברברג

בשם המשיבה: עו"ד אופיר ביתן

בשם שירות המבחן למבוגרים: עו"ס ברכה וייס

פסק-דין

המשנה לנשיאה נ' הנדל:

1. מונח לפנינו ערעור נגד חומרת העונש שנגזר על המערער. האחרון הורשע בשתי עבירות בנשק - "יבוא נשק ומכירת נשק - ונדון ל-9 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה.

על פי עובדות כתב האישום, המערער הזמין דרך אתרים במרשתת אביזרים וחלקי נשק. לאחר שקיבל את חלקי הנשק מכר חלק מהם לאחרים. במסגרת זו הזמין וקיבל גוף תחתון של רובה סער, 10 מעבירי גזים, כווניות וידיות דריכה של רובים, 10 מוליכי בריח המתאימים לרובה סער, ו-2 ידיות דריכה נוספות המתאימות לרובה סער. בנוסף לכך הזמין - אך לא קיבל בסופו של דבר - גם 10 נוקרים לרובה.

הסנגור העלה שלוש טענות: כי אין הצדקה לפער בין העונש שהוטל על מרשו לעונש שנגזר על נאשם אחר בפרשה, שנדון ל-85 ימי מאסר; כי מן העונש לא נוכו ימי המעצר; כי העונש בכללותו חמור, בהינתן נסיבות המעשה והעושה.

2. ושוב נדגיש את החשיבות שבהחמרה בעבירות נשק. אכן, יש להתאים את התוצאה העונשית לחומרת העבירה ונסיבותיה. ברם, נראה כי בית המשפט הקל עם המערער בגזר הדין, גם בהינתן נסיבותיו האישיות. השאלה היא אפוא האם יש להקל בעונשו אפילו מעבר לכך. נכון כי יש לשקול האם ראוי לאפשר לנאשם שנדון לתקופה של 9 חודשי מאסר לבצעם בדרך של עבודות שירות. ברם, לנוכח טיב המקרה והמעשים שביצע המערער, אין אנו בדעה כי טעה בית משפט קמא בכך שהורה על ריצוי מאסרו של המערער מאחורי סורג ובריה.

אשר לפער הענישה בין המערער והנאשם האחר, תשובת בית המשפט קמא הייתה כי פער זה מוצדק לנוכח השוני בעובדות ובעבירות שביצעו השניים. תשובה זו משכנעת והולמת את נסיבות המקרה.

אחרון, בית המשפט אכן לא ניכה את ימי המעצר. ככלל, יש לגזור על נאשם את העונש הראוי, ולאחר מכן לנכות מעונש זה את ימי המעצר. ברם, בהליך שלפנינו התוצאה העונשית מקלה, כאמור, עם המערער. בית משפט קמא קבע כי בתחתית מתחם הענישה ההולם מצוי עונש מאסר לתקופה של שנה, מבלי שהוסבר מדוע יש לסטות ממתחם זה בנסיבות העניין. בנוסף לכך, אף הייתה התייחסות בגזר הדין לתקופת המעצר, ובית המשפט ציין כי העונש ניתן "לאחר שהבאתי בחשבון את מלוא תקופת מעצרו של הנאשם". עולה, אם כן, כי אף עניין זה אינו מצדיק לקבל את הערעור.

סוף דבר, העונש אינו נוטה לחומרה, ודאי לא בעוצמה הנדרשת כדי להצדיק התערבות. בית המשפט קמא לקח בחשבון את הנימוקים לקולא שנטענו בידי הסנגור. ככל עונש מאסר, ודאי לא יהיה קל למערער לרצותו. ואולם ראויים הם שיקולי הרתעה להישקל בענייננו.

3. הערעור נדחה.

על המערער להתייבב לתחילת ריצוי עונשו בבימ"ר ניצן, ביום 1.12.2021, לא יאוחר מהשעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס בטלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

ניתן היום, ו' בכסלו התשפ"ב (10.11.2021).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה
